



תת"ע 1156/05/18 - ליאת קובריגרו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1156-05-18 מדינת ישראל נ' קובריגרו
תיק חיצוני: 14113267232

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	ליאת קובריגרו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 8.5.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של חניית רכב במקום המיועד לרכב נכה, עבירה מיום 2.1.17, ונגזר עליה קנס בסך 1,100 ₪.
3. המבקשת טענה כי הגישה בקשה להישפט וכי לא קיבלה זימון לדיון. טענה כי המכתב שקיבלה מהמשטרה מאשר כי בקשתה להישפט התקבלה ומודיעה כי הודעה על זימון לבית המשפט תישלח אליה במועד מאוחר יותר. טענה כי ביום 9.10.18 קיבלה הודעת תשלום בתוספת ריבית ופיגורים.
4. בהחלטתי מיום 10.10.18 ציינתי כי אני רואה בהודעה שהגישה המבקשת בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה ואיפשרתי לה לצרף תצהיר ערוך כדין לתמיכה באמור בבקשתה וכן פירוט הנסיבות שבשלן יש לטעמה להורות על ביטול פסק הדין, לרבות התייחסות לטענות הגנה ככל שישנן. עוד קבעתי כי המבקשת תתייחס, בצירוף אסמכתאות, לכתובתה המעודכנת במשרד הפנים, בשים לב למועדים הרלוונטיים למשלוח ההזמנה וההודעה על גזר הדין.
5. ביום 6.11.18 הגישה המבקשת תצהיר לפיו כתובתה בעשר השנים האחרונות היא רחוב שקד 10/31 בנהריה וכי כתובת זו רשומה ומעודכנת במשרד הפנים. טענה כי היא מודה ששגתה בכך שהחנתה את רכבה בחניית נכה למספר דקות, אך ביקשה שבית המשפט יתחשב בכך שמדובר בעבירה ראשונה שלה מזה 25 שנה, וימיר את הדו"ח בהודעת אזהרה או יקטין את סכום הדו"ח ולחלופין יבטל את תוספת הריבית ופיגורים.



6. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
7. לאחר ששקלתי טענות המבקשת החלטתי לדחות הבקשה.
8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
9. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).
- מאישור המסירה שנשלח לכתובתה של המבקשת עולה כי דבר הדואר התקבל לכאורה על ידי אדם מטעמה של המבקשת, בתאריך 30.1.18.
- על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.
- המבקשת אישרה כי כתובתה המעודכנת במשרד הפנים בעת משלוח ההזמנה לדיון היא רחוב שקד 10/31 בנהריה, הכתובת המצוינת באישורי המסירה. המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה, ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה.
10. מעבר לכך, המבקשת לא הציגה טענות הגנה כלשהן ואף לא פירטה כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין, אלא אף הודתה בביצוע העבירה.
- בקשתה של המבקשת להמיר את הדו"ח בהודעת אזהרה או להפחית את סכום הדו"ח, גם אם עברה נקי כטענתה, אין מקומה בשלב זה. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקשת אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.
11. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.
12. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.



המבקשת תשלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 20.1.19.

ככל שהקנס ישולם במלואו עד למועד האמור, תוספת הפיגורים תבוטל.

13. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ט, 16 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.